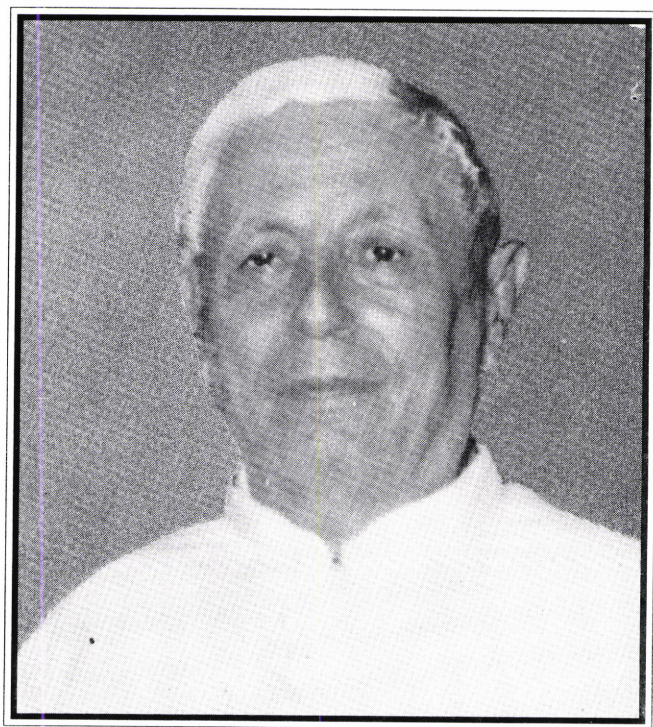

SALESIAN PROVINCE OF ST. PAUL –THAILAND

แขวงซาลเอเซียน นักบุญเปาโล – ประเทศไทย

คุณพ่อโดเมนิโก เดลลา เฟร์เรรา ซดบ.

FATHER DOMENICO DELLA FERRERA SDB.

(1906 – 1997)

สวัสดีสมาชิกที่รัก

เมื่อวันศุกร์ที่ 31 มกราคม 2540/1997 โอกาสวันเฉลิมฉลองนักบุญยอห์นบอสโกบิดา
และผู้สร้างคณะของเรา

คุณพ่อโดมินิโก เคลลา เฟร์เรรา ชดบ.

ได้สิ้นใจอย่างสงบเวลา 10.20 น. ในวัย 91 ปี หลังจากที่ได้มุงยึดเอาโครงการชีวิต
และแพร่ธรรมของผู้ตั้งคณะฯ มาเขียนมาปฏิบัติในประเทศไทยของเรา

ประวัติย่อ

คุณพ่อ โดมินิโก เคลลาเฟร์เรรา เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ.1906 ที่เมือง
BENE VAGIENNA จังหวัด CUNEO ประเทศอิตาลี บิดาชื่อนาย MICHAEL มารดาชื่อ
นาง ANTONIA รับประทานอาหารเบื้องต้นในระดับประถมในโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน ในช่วง
สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เมื่อท่านมีอายุระหว่าง 11-16 ปี ท่านอยู่ที่บ้านช่วยพ่อแม่ทำงานใน
ห้องทุ่ง ในปี ค.ศ. 1922 ในขณะที่ท่านมีอายุได้ 16 ปีท่านไม่สมัครเข้าบ้านเณร
ของสังฆมณฑล MONDOVI

สามปีต่อมา ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1925 ท่านได้สมัครเข้าบ้านเณรฯ เลเขียน
CARDINAL CAGLIERO ที่ IVREA และในปีต่อมาเมื่อวันที่ 12 กันยายน ค.ศ.1926 ท่านก็
ได้รับเสื้อเหลืองจากมือของคุณพ่อฟิลิปรีนัลดี ซึ่งขณะนั้นได้รับแต่งตั้งเป็นบุญราศีแล้ว
ในวันที่ 20 เดือนตุลาคม ปีเดียวกันท่านได้สมัครไปเป็นธรรมทูตในประเทศจีน และใน
วันที่ 7 ธันวาคม ปี 1926 นั่งเองท่านก็ได้เข้าวาทกภาพที่มาก้า ประเทศจีน โดยมีประคุณเจ้า
กายตาโน ปาซอดดี เป็นนวกจารย์

ในปี ค.ศ.1927 คณะฯ เลเขียนได้รับเชิญจากพระคุณเจ้า เปรอส ประมุขมิสซัง
สยามในสมัยนั้น ให้เข้ามาทำงานในประเทศไทย คุณพ่อริกัลโดเน ซึ่งขณะนั้นดำรง
ตำแหน่งเป็นรองอธิการได้รับมอบหมายให้พากลุ่มนวกชนจากมาก้าจำนวน 11 คน
เข้ามาเป็นธรรมทูตรุ่นแรกในประเทศไทย ในจำนวนนั้นมีคุณพ่อ โดมินิโก เคลลาเฟร์เรรา
รวมอยู่ด้วย

Sarasit College,
Banpong, Ratchaburi, 70110,
THAILAND

Dear Confreres,

On Friday, 31st January, 1997, solemnity of the Feast of St. John Bosco, our dear confrere,

Fr. Domenico della Ferrera, SDB

passed away to celebrate with our father and founder, Don Bosco, whose life and mission he had lived so unassumingly and so humbly all his life in this land of the Free, Thailand.

A word on Father Domenico della Ferrera's History !

His Beginnings

Rev. Fr. Domenico della Ferrera was born on 17th of May 1906 at Benevagienna in the province of Cuneo, Italy. His parents were Michele and Antonia. He received his early education at the school of his hometown. During the outbreak of World War I and its post activities, he helped his parents working in the fields. He was only then 11 to 16 years old.

On October 1925, he applied as an aspirant at Cardinal Cagliero Salesian Center, Ivrea. The following year 1926 in the month of September saw him received the cassock from the hands of Reverend Fr. Philip Rinaldi. On the 20th October of the same year, he volunteered to be a missionary to China. On the 27th of December 1926, he entered the Novitiate at Macau with Rev. Fr. Gajetano Passotti (who later on became the Bishop of Ratchaburi, Thailand) as his novice master.

In the year 1927, His Excellency Bishop Perros, the Bishop of Thailand, invited the salesians to work in this country. Rev. Fr. Ricaldone, then the Vicar to the Rector Major, was assigned to bring eleven novices from Macau to Thailand as the first group of missionaries. And Rev. Fr. Domenico della Ferrera was one of them !

Father Domenico's priestly formation was done at Bang Nok Kwaek Seminary and on 26th of January 1936 he was ordained priest of God for the Salesian Society at the age of thirty. Together with him were our pioneer-Salesians: Cesare Castellino, Costanzo Cavalla, Andrea Ceccarelli, Carlo della Torre and Andrea Vitrano.

Wherever Father Domenico was assigned, he always worked zealously for the good of souls and in faithful fulfilment of his duties. His many assignments were as follows:

ท่านได้ผ่านชีวิตการเตรียมตัวเป็นพระสงฆ์ขั้นต่าง ๆ ที่บ้านเนรบางนกแขวก จนกระทั่งเมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1936 จึงได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์เพื่อคณะ ชาลเลเซียน พร้อมรับคุณพ่อวิตราโน คุณพ่อเคลลาโดเร ในขณะที่ท่านอายุ 30 ปี

หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ท่านได้ถูกส่งไปประจำตามวัดและโรงเรียนต่าง ๆ ในสังฆมณฑลราชบุรี สุราษฎร์ธานี และกรุงเทพฯ เช่น

ในปี ค.ศ. 1936 อยู่ที่วัดบางกนแขนกในตำแหน่งปลัด

1938 อยู่ที่วัดโคกมดตะนอยในตำแหน่งปลัด

1940 อยู่ที่วัดท่าหว้าในตำแหน่งปลัด

1953 กลับมาอยู่วัดโคกมดตะนอยอีกครั้งหนึ่ง

1955 ประจำอยู่ที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัยในตำแหน่งเหรัญญิก

1958 ประจำที่โรงเรียนคอนบอสโก กรุงเทพฯในตำแหน่งเหรัญญิก

1966 ประจำที่วัดห้วยกระบอกในตำแหน่งเจ้าอาวาส

1975 ประจำอยู่ที่หัวหินและเป็นเจ้าอาวาสวัดปราณบุรี ท่านอยู่ที่ปราณบุรี ประมาณ 10 ปี

1985-1991 ท่านพักอยู่ที่บ้านหัวหินในฐานะสงฆ์วิญญูณารักษ์

1991-1997 ประจำอยู่ที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัยในตำแหน่ง
สงฆ์วิญญูณารักษ์

ชีวิตช่วงสุดท้าย

คุณพ่อโดมินิโกเข้ารับการรักษารั้วสุดท้ายที่โรงพยาบาลซานคามิลโลเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 1996 ด้วยอาการ ไข้ ปวดศีรษะ ไอ มีเสมหะและรับประทานอาหารได้น้อย แพทย์ลงความเห็นว่าเห็นว่าหลอดลมอักเสบ และให้นอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล หลังจากนั้นได้มีอาการไอบ่อย มีเสมหะมาก และเหนื่อยมากขึ้นเรื่อย ๆ มีไข้ขึ้น ๆ ลง ๆ และคุณพ่อได้เริ่มมีอาการหลงลืมด้วย วันที่ 13 กันยายน 1996 คุณพ่อมีอาการเหนื่อยมาก หดหอยใจ และแพทย์ช่วยทำให้หัวใจเต้นอีกครั้งหนึ่ง และย้ายเข้าไปรักษาตัวอยู่ที่ห้อง ICU. คุณพ่อรู้สึกตัว หัวใจเต้นได้เอง แต่ยังต้องใช้เครื่องช่วยหายใจอยู่ จนถึงวันที่ 21 กันยายน 1996 ได้เฝ้าต่อช่วยหายใจออก คุณพ่อหายใจได้เองปกติ แต่เนื่องมามีอาการเหนื่อยและมีเสมหะอยู่บ้าง คุณพ่อหายใจเองได้ระยะหนึ่งแต่เหนื่อยมาก มีเสมหะมาก

1936	assistant pastor at Bang Nok Kwaek
1938	assistant pastor at Kok Mot Ta Noi
1940	assistant pastor at Bang Nok Kwaek
1943	assistant pastor at Wat Phleng
1953	assistant pastor at Kok Mot Ta Noi
1955	economer at Sarasit School, Banpong
1958	economer at Don Bosco Technical School, Bangkok
1966	pastor at Huai Krabok
1975-1985	pastor at Pranburi
1985-1991	confessor at Salesian Aspirantate, Huahin
1991-1997	confessor at Sarasit School, Banpong

His last Years

Father Domenico entered the San Camillo Hospital at Banpong on the 30th of August 1996 with a cold, headache and heavy coughing. He had no appetite and ate very little. The doctor diagnosed him and found out that he had a throat infection. He had to stay at the hospital. His condition worsened so much due to his heavy coughing that made him so tired. His fever-temperature went up and down. During this period he began to loose his memory and to forget things.

On the 13th of September 1996, he was so tired that his breathing stopped. The doctor tried to revive him, to re-pump his heart. Finally, he has to be confined to the Intensive Care Unit (ICU). With the help of the cardiac sustainer, his heart began to function normally. By the 20th of September, he could breathe without the machine's help. However, due to his pulmonary fluid, his improvement did not last long.

On the 4th of October 1996, he could no longer talk. On the 13th of October he was out from the ICU. From the 22nd of January 1997 his condition showed signs of increasing weakness. His heart was beating abnormally. His condition has greatly worsened. At 10.20 a.m. of 31st of January 1997, the feast of St. John Bosco, the Good Lord called him so peacefully to celebrate with our father and founder at the eternal home. The doctor confirmed his death and recorded: died due to heart failure and lung inflammation.

His Lifestyle

There is a saying that “how one lives his life as a child and as a young man will be how he lives his life as an old man”. So the last moments of one's life reflect very well the way one lives his entire life. The observation on Father Domenico's last years of life gave insights to the truth of this saying that showed some of his outstanding virtues, such as, as follows:

จึงต้องใส่ท่อช่วยหายใจใหม่อีกครั้งหนึ่ง วันที่ 4 ตุลาคม 1996 คุณพ่อเริ่มมีอาการดีขึ้น ตื่น
ลืมตาได้เอง แต่ไม่สามารถพูดได้ ในวันที่ 13 ตุลาคม 1996 แพทย์ได้ย้ายออกจากห้อง
ICU. ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม 1997 คุณพ่อเริ่มมีอาการเหนื่อยมากอีก หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ
เป็นช่วง ๆ อาการโดยทั่วไปเริ่มทรุดลง และในวันที่ 31 มกราคม 1997 คุณพ่อได้เสียชีวิต
เวลา 10.20 น. ด้วยอาการหัวใจล้มเหลว และปอดอักเสบ

คุณธรรมประจำตัวในรูปแบบเฉพาะ

ชีวิตวัยเด็กและวันหนุ่มเป็นเช่นไร ชีวิตวัยชราก็มักเป็นเช่นนั้น ฉะนั้นช่วงปลาย
ชีวิตของคนเป็นช่วงที่สะท้อนให้เห็นชีวิตของบุคคล ๆ หนึ่งได้ดีที่สุด จากการสังเกตชีวิต
ของท่านในช่วงสุดท้ายนี้จึงพอจะสรุปคุณธรรมต่าง ๆ ที่เด่น ๆ ในตัวของคุณพ่อ โดมินิโก
ดังนี้ คือ

ความศรัทธา

เป็นคุณธรรมแรกที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดในตัวท่าน ท่านเริ่มวันใหม่ตั้งแต่
ประมาณตี 5 เป็นคนแรกที่เข้าวัด ท่านใช้เวลาสวดสายประคำ รำพึง และถวายมหาบูชา
มิสซา และภาวนาจากใจ ท่านขึ้นใจบทประจักษ์ของแม่พระได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น
บทอ่านที่หนึ่งและพระวรสาร ฉะนั้นตลอดคระเวลานับสิบปี ท่านถวายมหาบูชามิสซา
แม่พระเท่านั้น

ตอนบ่ายหลังจากพักผ่อนแล้วก็ใช้เวลาเป็นชั่วโมงในวัดเพื่อสวดภาวนา หลังจาก
อาบน้ำตอนเย็นท่านก็เข้าวัดสวดอีก

เรียกได้ว่าชีวิตของท่านคือชีวิตภาวนาโดยแท้ ในขณะที่สวด ปากจะขมขมับตลอด
เวลา คาบิโด มือพาดวางอยู่บนที่วางแขน ศรีษะก้มเล็กน้อย นี่คือภาพที่เราเห็นอยู่เป็น
ประจำ

ความศรัทธาพิเศษของท่าน นอกจากความศรัทธาต่อพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท
ความศรัทธาต่อแม่พระ และนักบุญยวงบอสโกแล้ว ท่านยังมีความศรัทธาเป็นพิเศษต่อนัก
บุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ท่านกล่าวด้วยความเชื่อและรู้คุณว่า วัดห้วยกระกอบที่ท่าน
ได้สร้างขึ้นมาด้วยน้ำมือของท่านนั้น เป็นพระคุณที่ท่านได้รับจากนักบุญเทเรซาโดยแท้จริง
หินทุกก้อน ทรายทุกเม็ด เหล็กทุกเส้น นักบุญเทเรซาเป็นผู้ส่งมาให้ ต่อมาเมื่อท่านไปอยู่ที่

Piety

Piety was his first outstanding virtue. He began his daily activities at 5.00 a.m. He was always the first to be in the chapel, spending time in praying, saying the rosary, meditation and mass. He knew the problem of his eyesight and therefore, he prepared himself by memorizing the entire mass prayers and readings in honor of the Blessed Virgin Mary. So during the last ten years, he has been celebrating the Marian Mass by memory.

After a short rest in the afternoon, he would spend hours and hours in the chapel. After his showers, he would again spend the time praying the rosary.

Father Domenico was indeed a man of prayer. While praying, his lips would be moving, his eyes closed, his hands laid on the pew, his head lowered. This is the picture as we see him everyday.

Besides his special Salesian devotion to the Blessed Sacrament, Mother Mary and St. John Bosco, he had in his heart a preferential love for St. Theresa of the Child Jesus. He spoke with confidence and gratitude to this saint. He often mentioned that the church he built at Huai Krabok was due to her special intercession. Each brick, each grain of sand, each thrower of cement, each bar of iron was provided by St. Theresa. When he moved to Huahin whose church was dedicated to St. Theresa, he asked her to help him built another church in Pranburi. And it was so. This time, he named the church, the Holy Family.

His Poverty

His style of life was so simple. His room was unadorned. He had an ordinary bed, a small study table, chair, few clothes, some old books, a pair of magnifying glasses and a few necessities.

For journeys, he would be very thrifty. He normally travelled by train on a third class. Though a very good driver, he would rather take the ordinary bus. When given a car by a good benefactor, he asked the superior to sell that car.

His Way of Living

Father Domenico never bothers no one! Therefore, he wanted to do things by himself. He walked with a stick, wanting no one to assist him. If he needed a help, it would be just for a short time and then would "push" that helper aside when he could stand by himself. Though his eyesight bothered him, he would try his best to move around by himself. Once he narrated this incident. One day as he was walking at the market, he stumbled over the fruit stall that left the fruits all scattered down. Instead

หัวหิน วัดที่นักบุญเทเรซาเป็นองค์อุปถัมภ์ ท่านก็ขอให้ท่านนักบุญช่วยสร้างวัดที่ปราณบุรี
อีกหลัง และท่านก็ประสบความสำเร็จอีกเช่นกัน

ความยากจน

ในห้องของท่านไม่มีสมบัติอะไรเลย มีเสื้อผ้าไม่กี่ชิ้น หนังสือเก่า ๆ สองสามเล่ม
โต๊ะสำหรับนั่ง แวนช่ายอันใหญ่หนึ่งอัน เพียงสำหรับนอนและของใช้ที่จำเป็นเท่านั้น

เมื่อเดินทางจะเดินทางอย่างไร ประหยัด ถ้าจะเดินทางโดยไฟก็จะไปขึ้นสาม หรือรถ
โดยสารประจำทาง ทั้งที่เป็นคนขับรถเก่ง เคยมีคนให้รถท่านท่านก็ขอบอนุญาติผู้ใหญ่อย

มีความเกรงใจ ไม่ต้องการให้ใครลำบากเพราะท่าน

ท่านต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ต้องการพึ่งใคร ไม่ว่าจะเดินไปไหนจะใช้
ไม้เท้า ไม่ต้องการให้ใครช่วยพยุงหรืออุ้ม หากจำเป็นจะยอมให้คนพยุงบ้างแต่เมื่อยืนเอง
ได้แล้วก็จะผลักคนช่วยออกไป แม้สายตาสายไม่ดี แต่ก็จะไปด้วยตนเอง ท่านเล่าให้ฟังถึง
ประสบการณ์ วันหนึ่งขณะเดินแถวประตูน้ำ ขณะที่กำลังเดินตามฟุตบอล บังเอิญเท้าสะดุด
เพราะมองไม่เห็นท่านจึงล้มไปทับแผงผลไม้ ทำให้ผลไม้กระจัดกระจายไปทั่ว แม้คำ
สวดสวดยกถวายให้ไปกินฟรีหนึ่งหวี

แม้กระทั่งเรื่องตาย ท่านก็ไม่อยากรบกวนใคร เหตุผลหนึ่งที่ท่านขอมาอยู่บ้าน
สารสิทธิ์ฯ ก็เพราะอยู่ใกล้ป่าช้า เมื่อตายแล้วจะไม่ต้องลำบากในการขนย้ายศพ ท่านเคยสั่ง
ผมว่า “หากฉันตายวันนี้ วันพรุ่งนี้ให้ฝังทันที ไม่ต้องไว้นาน ๆ ไม่มีประโยชน์ ไว้นาน ๆ
ทำไม ไม่ต้องมีการประดับประดาอะไร ไม่ต้องมีดอกไม้ ฯลฯ” หวังว่าคุณพ่อคงไม่ว่า
อะไรหากเราได้ทำอะไรบ้าง เพราะสังคมเรารับไม่ได้หากจะทำตามที่ท่านปรารถนาทุก
ประการ

และในความเป็นจริง ท่านก็ตายอย่างสงบ โดยไม่ทำความลำบากให้ใครเลย เช้าวัน
ที่ท่านตาย ผมได้รับรายงานว่า พยาบาลได้มาทำความสะอาดให้ตามปกติ ทำความสะอาด
เสร็จท่านก็ยังเป็นปกติอยู่ ครูต่อมาสมาชิกของเราท่านหนึ่งไปเยี่ยม ก็เห็นว่าท่านได้สัน
ใจไปแล้ว เหมือนนอนหลับไปเฉย ๆ ตลอดชีวิตท่านไม่ยากลำบากใคร ตอนตายก็
ไม่ยากให้ใครลำบาก

of getting angry, the owner felt so sorry for him and gave him a basket of bahanas.

Even on matters of death, he still planned to bother no one. The reason why he requested to be at Sarasit Community was to spend the last stage of his life near the Salesian Cemetery. His logic was simple. "When I die" he said, "there would be no problem of bringing my coffin there". He often told the confreres that "when I die, whether today or tomorrow, bury me right away with no flowers or decorations". Thus, he really died peacefully without causing any trouble to anyone.

On the last day of his life, a nurse came to clean his room as usual. While cleaning she noticed that Father Domenico was still alive. Just a little after, a Salesian came to visit him but found him dead. He had passed away as if he was just sleeping. Truly, while he was alive, he wanted no one to be bothered and so when he died, it was also so.

His Up-to-date Knowledge of Events

Though he was hardly able to see and hear, he knew about of any current event that goes around. And that included political news. He could explain the daily happenings. In fact, we in the community used to call him the special "Thai Rath News Correspondent". (Thai Rath is the most widely circulated newspaper in Thailand).

He knew all world and current events because he would not allow himself to be left behind. His data came from listening to the radio and reading the newspapers, both in Thai and English. When he was asked how he could read when he could hardly see, he answered that " I use magnifying glasses". He usually read the headlines which gave him enough understanding of what news followed. He could analyse global current events just like any news expert. His other method to get news was through contact and conversation with others. He would ask questions from people around him and connect those ideas and events. And surprisingly, the news were always correct. In this way, he made his life always happy.

His Compassion and Understanding

When he meets a confrere coming back from a trip, he would inquire if he had already eaten. He always was so interested with the confrere's health. He has always shown his concern and care for everyone.

A confrere has narrated this incident and experience with Father Domenico. Father Domenico was, then, the economist at Don Bosco Technical School and Orphanage in Bangkok. One day this confrere went to ask him for a bar of soap. Father Domenico, however, answered back, "Don't bother me". The confrere was so disappointed and left the office

เป็นคนทันเหตุการณ์

แม้ตามองไม่สู้จะเห็น หูไม่ค่อยได้ยิน แต่รู้เรื่องราวต่าง ๆ ไม่ว่านอกบ้าน หรือในบ้านอย่างดี รวมทั้งการบ้านการเมือง ท่านจะพูดได้อย่างคล่องแคล่ว เราเคยให้สมญานามว่า “ผู้สื่อข่าวไทยรัฐ”

ที่ท่านมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะว่าท่านไม่ปล่อยตัวคกขอบของสังคม ท่านรู้เรื่องการเองด้วยการฟังวิทยุเป็นประจำ อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีคนถามท่านว่า “เมื่อมองไม่เห็นท่านอ่านอย่างไร?” ท่านตอบว่า “ใช้แว่นขยาย แล้วอ่านเฉพาะข้อความปวดหัวข่าวตัวโตๆ ก็พอแล้วที่จะทำให้ท่านรู้ข่าวได้รู้ทั้งหมด” ท่านมีความสามารถวิเคราะห์ข่าวต่าง ๆ ได้อย่างน่าฟัง อีกวิธีหนึ่งที่ท่านรับรู้ข่าวก็คือ การสอบถามและพูดคุย ถามคนโน้นคนนี้ แล้วจดจำเรื่องต่าง ๆ มาประติปะต่อกันจนได้ความ และข่าวของท่านแม่นยำไม่ค่อยผิดพลาด ดังนั้นท่านจึงมีชีวิตที่มีความสุข

มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

เมื่อพบสมาชิกที่ผ่านไปมา หรือสมาชิกของบ้านที่กลับจากธุระ จะถามไถ่ว่าท่านอาหารแล้วหรือยัง? สนใจช่วยเหลือทุกคน เป็นห่วงเป็นใย

เคยได้ยินสมาชิกท่านหนึ่งเล่าให้ฟังว่า “ในสมัยที่ท่านทำหน้าที่เป็นเหรียญก้อยู่ที่โรงเรียนคอนบอสโกกรุงเทพฯ สมาชิกท่านนี้ต้องการสบู่ก้อนหนึ่ง เมื่อไปหาท่านขอสบู่ ท่านตอบว่า “อย่ามายุ่ง” สมาชิกท่านนี้เล่าต่อว่า เขารู้สึกผิดหวังมาก ออกจากห้องด้วยความโกรธ พอตกเย็นขึ้นไปในห้องนอน ได้พบสบู่ 1 โหล วางอยู่บนเตียง

การเอื้ออาทรต่อผู้อื่นนี้ ทำให้ท่านจดจำชื่อรวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่ของสัตบุรุษในวัดที่ท่านทำงานอยู่ได้อย่างดี

ขาละเอียดเพื่อเยาวชน

เมื่อเด็กนักเรียนอยู่ในสนาม ท่านจะอยู่กับพวกเขาเสมอ เมื่ออายุมากเดินไม่สู้ไหว แล้วก็นั่งที่ม้าหิน พุดคุยกับเด็ก หรือเล่นหมากรอกกับเด็ก ท่านเป็นสิ่งที่หมากรอกสันทนาการได้ยากคนหนึ่ง

very angry. But when he went to his room and to his surprise he found a dozen bars of soap on his bed. Father Domenico has provided him as he has requested.

This spirit of compassion and understanding was later on his key to remember the names of all the faithful in the parish where he worked.

Always a Salesian with and for the Young

When the boys were in the playground, Father Domenico would always be present. When his age could hardly make him walk, he would sit on the bench conversing with the young or playing chess matches with them, always winning over them though. He was indeed a chess grandmaster.

When the confreres are not around, he would be the right person guarding the house, walking around or sitting and spending that time praying the rosary.

On First Fridays, he would be the first at the confessional box to allow the catholic students approach the sacrament of Reconciliation. Daily he would also be there always available for confessions of the daily mass goers. Father Domenico took care of their souls and always loved to be with them.

Conclusion

Such was the simple and the real facts of the observable history of Father Domenico della Ferrera. With these virtues that we saw in this humble priest and a great missionary, we thank him for his dedication and service rendered until his last breath of life on earth. As we ask for continued prayers for this our departed confrere and brother in Don Bosco, we hope that his exemplary life may be an inspiration to many, young and not so young, to follow him on the path to holiness.

Through the intercession of our Lady and St. Theresa of the Child Jesus, may we have more quality vocations so that Don Bosco's spirit and work may grow and expand now and always.

With brotherly affection,
Fr. John Bosco Dheparat Pitisan and Community
Sarasit College, Banpong, Thailand

For the necrology

Fr. Domenico della Ferrera, born at Benevagienna, Cuneo, Italy on May 17, 1906, died at Banpong, Thailand on January 31, 1997 at the age of 91, 70 years of profession and 61 years of priesthood.

บ่อยครั้งเมื่อสมาชิกมีธุระออกจากบ้านหมด ท่านก็จะทำหน้าที่เฝ้าบ้านให้ โดยเดินไปเดินมา หรือนั่งสวดอยู่ที่น้ำหินที่โรงพละ แม้ตามองไม่ค่อยเห็น หูฟังไม่สู้ได้ยิน แต่ก็รู้เรื่องหมด

ในวันศุกร์ต้นเดือน เมื่อเด็กคอลิกเข้าวัดฟังมิสซา หรือเมื่อเด็กฟังมิสซาตอนเช้า ท่านก็จะช่วยฟังแก้บาป ท่านเอาใจใส่ต่อวิญญาณของเด็ก ท่านมีความสุขที่ได้อยู่ท่ามกลางเยาวชน

ข้อสรุป

ด้วยคุณธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เราพอจะเห็นความยิ่งใหญ่ของคุณพ่อโดมินิโก สงฆ์ที่สุภาพอ่อนน้อม พวกเราชาวไทยขอขอบคุณคุณพ่อที่ได้อุทิศชีวิตของท่านทำงานโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยบจนวาระสุดท้ายเพื่อเรา นอกจากคำภาาเพื่อความสุขของวิญญาณของท่านแล้ว แบบอย่างอันดีของคุณพ่อคงจะเป็นแรงบันดาลใจให้อีกหลาย ๆ คนได้เดินตามคุณพ่อบนเส้นทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ด้วย

ขอคำภาวนาสนับสนุนกระแสนี้ในคณะซาเลเซียน เพื่อความดีของพระศาสนจักรทั่วไป อาศัยการเสนออภิวอนของพระนางมารีอาองค์อุปถัมภ์ และนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซูวันนี้ และตลอดกาล

ด้วยความเคารพอย่างสูง
บาทหลวงเทพรัดน์ ปิตัสันต์ และหมู่คณะ
โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย บ้านโป่ง

ข้อมูลสำหรับ Necrology

บาทหลวงโดมินิโก เคลลาเฟร์เรรา

ชาตะวันที่ 17 พฤษภาคม 1906 ที่เมือง Benevagienna, Cuneo ประเทศอิตาลี

มรณะวันที่ 31 มกราคม 1997 ที่บ้านโป่ง ประเทศไทย

อายุ 91 ปี ถวายตัวเป็นนักบวช 70 ปี เป็นพระสงฆ์ 61 ปี